

Bilaga 6 till kommunfullmäktiges protokoll 2008-05-12 § 20

Miljöpartiet de gröna

Skärholmens stadsdelsnämnd

2008-03-27

Tillhör ärende 22
dnr 006/020-2008
Rebwar Hassan, mfl. (mp)

Svar på remiss från kommunstyrelsen avseende revidering av riktlinjer för adoptionsärenden

Stadsdelsnämnden föreslås besluta

Att i huvudsak bifalla förvaltningens förslag till revidering,

Att ett tillägg görs i riktlinjerna om att medgivande till adoption kan vid personliga förhållanden ges till sökande som har högre ålder än den rekommenderade.

Svenska barn ges möjlighet genom som kallas ”öppen adoption”, i familjehem, fosterhem ska få adopteras .t.ex. som i England och USA.

Omedelbar justering

Att därutöver anföra följande:

Inledningsvis vill vi understryka att "'Barns rätt måste sättas före de vuxnas.' Så måste det absolut vara. Varje enskild adoption måste prövas utifrån barnets bästa. Det är inte fråga om någon 'rätt till adoption' utan att avskaffa förbudet för vissa att genomgå en prövning.

När det gäller det nya förslaget anser vi att det är bra att riktlinjerna sätter barnen i fokus. Det är det adopterade barnets behov som ska styra möjligheterna att adoptera. Barn som adopteras är mer sköra genom att de under den första tiden i sina liv har varit utsatta för separationer från sin ursprungsfamilj. Alla forskare är idag ense om anknytningens betydelse för barns utveckling, just därför måste de adopterade barnens behov av stabila, kärleksfulla och flexibla föräldrar garanteras.

De som ska prövas som möjliga adoptivföräldrar ska självklart bemötas på samma sätt i alla stadsdelsnämnder. Utredningarna ska vara uppbyggda efter samma principer och ingen stadsdelsnämnd ska kunna skaffa sig ett eget förhållningssätt eller egen kultur utifrån handläggarnas egna synpunkter. Kunskap om barns behov och utveckling ska vara basen i de utredningar som görs.

Dessutom fordras det en stor respekt inför de sökande som också befinner sig i en situation som är ytterligt känslig. Att bli bedömd om man ska godtas som blivande föräldrar eller inte är väldigt känsligt. Det är alltid individer som ska bedömas. Ekonomi, ålder, arbete, erfarenhet av barn, nätverk och kön ska vägas in men även kvinnors och mäns förmåga till empati, kärlek till ett barn och förmåga att sätta det blivande barnet i centrum.

Ålder är en flera parametrar som ska vägas in. Men ålder borde inte vara viktigare än exempelvis erfarenhet av barn eller socialt nätverk. Den individuella bedömningen måste vila på ett bredare underlag och inte fokusera på ålder. Kanske en personlighetstest skulle vara bättre. Jag tycker samtidigt att det är viktigt att vi ska ha en kritisk inställning till internationella adoptioner som en följd av globaliseringen av adoptionsindustri. Det uppskattas att internationell adoption i dag involverar över 30,000 barn per år, vilket är än en fördubbling sedan 1980-talet.

Under 1970-talet blev internationell adoption en progressiv handling och ett sätt att visa solidaritet med tredje världen. I dag måste adoption ses som ett misslyckande för det land som inte kan, eller vill, ta hand om de barn som föds där. Varje land måste sträva efter att erbjuda barn en bra uppväxt och stötta ensamstående mödrar.

För det enskilda barnet kan adoption vara möjligheten till ett bättre liv. På sikt behövs strukturförändringar. Inte att västvärlden vidmakthåller patriarkala strukturer.

För de vuxna i Sverige som vill adoptera kan anledningarna vara flera. Att man inte själv kan få biologiska barn, att man aktivt väljer bort att föda egna barn, att man av olika anledningar missat den biologiska klockan. Oavsett anledning bör alla ha rätt att prövas.

Att internationell adoption lever på upprätthållandet av patriarkala familjenormer i ursprungsländerna, en exploatering av fattiga eller etniska minoriteter, och en orättvis världsordning hör man dock sällan. Denna aspekt av internationella adoptioner, där länder som Sverige motarbetar kvinnors, fattigas och svaga gruppers rättigheter för att tillfredsställa sina egna behov, rimmar illa med de jämställdhets- och jämlikhetsideal och den officiella antirasism som väst värnar om i övrigt. Västerlänningars rätt att adoptera tredje världens barn både legitimeras och upprätthålls med materiell och moralisk överlägsenhet. Detta faktum gör internationell adoptions fortsatta existens efter den formella avkolonialiseringen till en alltför övertydlig symbol för den maktobalans och underordning som fortfarande råder mellan väst och dess före detta kolonier.